

Hirdetés

- ❖ Ma gyűjtés van a Szentföld javára templomainkban. Fekete vasárnap lévén, a Nagytemplom szentmiséje után a plébánián elimádkozzuk a keresztúti ájtatosságot. Ma délután 3 órakor a fatimai ájtatosságot is elvégezzük a Szent Erzsébet templomban.
- ❖ Ahol szokásban van, a szentsír virágjaira gyűjteni, kérjük, tegyék meg ez évben is, hogy adakoznak egy bizonyos összeget, vagy pedig virágot, ha erre van inkább lehetőségük.
- ❖ Kedden, márc. 15-én de. 9-kor mise lesz a nemzetért a Nagytemplomban.
- ❖ Pénteken, márc. 18-án a katolikus iskolák lelki napja lesz. Délelőtt templomainkat nyitva tartjuk, hogy a diákok meglátogathassák szép oltárainkat.
- ❖ Szombaton, virágvasárnap előtt (márc. 19-én) keresztút indul a Sárhegyre, du. 2 órakor a Nagytemplomból. Aki szeretne részt venni, az szíveskedjék meleg ruhát és megfelelő cipőt venni magára. A keresztúthoz lehet a későbbi állomásoknál is csatlakozni, és előbb is el lehet jönni.
- ❖ A nagyheti szertartásrendet az alábbiakban közöljük: Nagykedden (és nagyszerdán) reggel a 7 órás szentmisétől 9 óráig gyóntatunk a Nagytemplomban. 9 órától a Máltai Kereskedelminek lelkisnapja és szentmise lesz a Nagytemplomban. 15 órakor szentmise a karácsondi idők otthonában, 16 órakor gyóntatás: Karácsondon, 17 órakor gyóntatás Ludason. Nagyszerdán: reggel a 7 órás szentmisétől 9 óráig gyóntatunk a Nagytemplomban. 10 órától szentmise a gyöngyösi idők otthonában és ugyancsak 10 órától szentmise Mátrafüreden a Villa Róza idők otthonában és a Máltai Szeretetszolgálat idősotthonában. 16.30-tól gyóntatás Gyöngyössolymoson és 17.00 órától gyóntatás Markazon. Nagycsütörtökön: (reggel nincs szentmise) délután: 15.30 Mátrafüred, 16.00 Szent Erzsébet, 16.30 Ludas, 17.00 Solymos, 18.00 Karácsond és a Nagytemplom. Nagy pénteki szertartás: délután: 15.30 Mátrafüred, 16.00 Szent Erzsébet, 16.30 Ludas, 17.00 Solymos, 18.00 Karácsond és a Nagytemplom. Szigorú böjti nap!
- ❖ Nagyszombati szertartás: 17.00 Mátrafüred, 18.00 Solymos és Ludas, 20.00 Karácsond és a Nagytemplom (felnőttek keresztelese és feltámadási körmenet). Húsvét vasárnap és Húsvét hétfőn a vasárnapi szertartásrendet követjük, kivéve Karácsondon, ahol mindkét napon reggel 8 órakor lesz a szentmise.

Mindenkinek áldott nagyheti készületet és kegyelemteljes húsvéti ünnepeket kívánunk!

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközösségeinek kiadványa. Felelős kiadó: Juhász Ferenc

IX. évfolyam

6. szám

Vasárnapi Levél

2016.
március
13.

Bemártott Falat

Ezekben a hetekben különös hangsúlyt kapnak a keresztények ünnepei, melyeket két ezer esztendeje ülnek. Jézus szenvedése, halála és feltámadása olyan megdöbbentő fordulat az üdvösség szempontjából, amilyen fordulatra maga az ember soha nem lenne képes, csak is az Isten, aki emberré lett. Mi már ismerjük Jézus Krisztus szenvedésének végkimenetelét, még is újra meg újra drámai módon hat ránk, és így éljük át mindazt, ami a nagyhéten történik. Mert nem csak Vele történik, hanem velünk is.

Nagycsütörtökön elbúcsúzik a tanítványoktól, a barátaitól és – mellel – megjegyzi, hogy közületek egy elárul engem. Nem osztja ki Júdást, nem teszi helyre, nem tart cselekedete fölött erkölcsi prédikációt. Annyiba sűriti és rejti mondandóját Júdás iránt, hogy bemárt egy falatot a közös ételbe, és odanyújtja neki.

Nagy pénteken sosem látott dolgok történnek. Elmegy addig a pontig, ameddig ember elmehet: a vacsora asztalon felénk nyújtott falatból, a kereszt oltárán felajánlott áldozat lesz. Soha szünni nem fog a sebhely, amely oldalán nyílt, a második és harmadik bordája között (éppen ahonnan, Ádamból az asszony vétetett) – onnan csurog most a kegyelem, amellyel éltet. Csak előbb meg kell halnia.

Nagyszombaton semmi nem terem. Se búza, se kenyér, se falat, se kegyelem. Ez az a szombat, ami a naptárban sincs. Úgy ismétli meg évről-évre önmagát, mint aki soha nem járt föld fölött, mindig csak a földalatti mélységek süket csendjében. Semmi sem morajlik, semmi sem zúg. Riasztó magány és fekete csend, annak hiánya, ami nélkül semmi sincs. A pihenés csendje már nem fojtogat, délutánra besötétlik az ég alja, kihunynak a csillagok, a gyertyákért kutatni indul a kéz.

Egészen hajnalig. Hajnalig kellene virrasztani, nem karácsonykor lenne szükség arra, hogy éjfél misét tartsunk, hanem most, ebben a félelmetesen halott éjszakában. Hajnalig, hogy amikor már éppen pirkad és mosolyodik a vöröslő ég, sziklája szélét emeli a földről, a hengerítés peremén rogyjanak össze mind a katonák a bemártott falattól!

Juhász Ferenc

Lelkiség:

Az ötödik evangélium

Ez az alcíme Pixner könyvének, amely Jézus útját kíséri végig a Szentföldön. A falvak, ahol Jézus járt és a helyek, ahol tanított szerves részét képezik az örömhírnek. Ilyen értelemben lehet a Szentföldet, a szent helyeket evangéliumnak nevezni, mert az üdvörténet eseményeiről tesznek tanúságot. Különösen a virágvasárnapi eseményektől kezdve a feltámadásig az evangélisták előszeretettel beszélnek arról, hogy hol van Jézus, merre jár. Az Olajfák hegye, a Kidron-patak, a Golgota, hogy Jézus a városon belül vagy kívül tartózkodik nem csupán adalékok, hanem fontos részei az eseményeknek. Ezek a részletek nem pusztán a történések hitelességét bizonyítják, hogy a szent írók valóban szemtanúi voltak az eseményeknek. Lényeges részei a megváltás művének, amely konkrét időben és térben valósult meg. Jézus megtestesülése azt is jelenti, hogy belépett az emberi történelembe és világba. A „hitünk szent titka” – Krisztus halála és feltámadása – ma is létező helyekhez kötődik. Ezért amikor keresztutat járunk, Jeruzsálem és környékének utcáin járunk, még ha nem fizikailag, hanem lélekben. Hasonlóképpen az életünkben az üdvösségünk, megváltásunk ma is folyamatban levő története is konkrét helyekhez és időkhöz kapcsolódik. A hívás számunkra, hogy a nagybajtót és húsvétot itt és most újra átéljük, hogy itt és most megújult életünk lehessen.

Varga Pál, káplán

.....

Látni, megélni, megérinteni

Ermes Ronchi szervita szerzetes március 10-én délelőtt, a pápa és a Római Kúria nagybajti lelkigyakorlatának ötödik napján Aricciában arról beszélt, hogy az egyház és minden keresztény irgalmas szamaritánusként legyen együttérző a világ sebeivel.

Ha letörlök egy könnyet, tudom, hogy nem változtatom meg a világot, nem változtatom meg az igazságtalan rendszert, de megerősítem a gondolatokat: hogy az éhség nem legyőzhetetlen, és hogy mások könnyei jogosak, előrébb valók a mi, az én jogaimnál; hogy én nem hagyom magára azt, aki rászoruló; hogy a másokkal való osztozás az emberhez szorosan hozzátartozik.

Az irgalmasság ugyanis mindaz, ami lényeges az ember élete számára. Isten így bocsát meg: nem egy dokumentummal, hanem kézzel, egy érintéssel, egy simogatással – zárta csütörtök délelőtti elmélkedését Ermes Ronchi szervita atya a pápa és a Római Kúria nagybajti lelkigyakorlatán.

Forrás: Magyar Kurír

Teológia:

Egyedül misézni

Felvetődhet a kérdés, hogy lehet-e egyedül misézni? Nem is a megengedettségről van szó, hanem, hogy lehet-e egyáltalán? Az idősebb testvérek még látták, tapasztalták azt a gyakorlatot, amikor a mellékoltárnál a főmisével egy időben egy másik pap (vagy akár több pap több oltárnál) misét celebrált. A koncelebráció vagyis az együttmisézés gyakorlata a II. Vatikáni Zsinat után tért vissza a nyugati Egyház gyakorlatába. A mise ünneplésének szemlélet-módja is változott. A szentmise kegyelmeire természetesen mindig nagyon nagy hangsúlyt fektettek a teológusok. A reformáció után viszont pontos meghatározásokra volt szükség, mivel a hitújítók által végzett istentiszteletek nagyon hasonlítottak a katolikus szentmiséhez, vagyis le kellett írni pontos szabályokkal, hogyan is kell egy katolikus szentmisét celebrálni. Ez ma sincs másként, hiszen vannak szabályai, de a mozdulatok nincsenek olyan szigorúan beszabályozva, és mégis mindenki ugyanúgy és ugyanazt a szentmisét mondja.

A szentmisénél tehát sokáig inkább az volt a fontosabb, hogy érvényes-e. Miséztem, megvolt. Ennél azonban többre vágyunk. Ha *celebrálásról* vagyis *ünneplésről* van szó, akkor már a kérdést új fényben látjuk. Szent Ciprián egyik levelében arra a kérdésre válaszolt, hogy szabad-e a keresztényeknek vagyis a világi híveknek borral ünnepelni az Eucharisziát, mivel a bor illatáról felismerhetik az őket üldözők, hogy már áldoztak, tehát keresztények. S ekkor írja, hogy a szentmiséhez ugyanúgy hozzátartozik a kenyér és a bor mint a *közösség jelenléte*. Más iratok is bizonyítják, hogy szükség van azokra, akik válaszolnak a pap imáira. A mai misekönyvünk sem ismer olyan hivatalos formát, amelyben nem kell senkinek válaszolni. Jézus maga mondta, hogy ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük (vö. Mt 18,20). Más kérdés, hogy Jézus a szentmisében a kenyér és a bor színe alatt nem azért jelenik meg, mert legalább ketten ott vannak a templomban, de a közösségi jelenlét mégis hozzátartozik.

Ritkán mégis előfordul, hogy egy pap egyedül misézik, melyet egy szándékra mutat be, vagy egy hosszú út előtt állva vagy arról megérkezve szentmisét celebrál. Vannak olyan helyzetek is, amikor az üldözés idejében vagy a börtönbe zárva valaki egyedül misézik (gondoljunk csak a néhány évtizeddel ezelőtt élt koncepciós perekkel elítélt papokra). Másokat magatehetetlen helyzete kényszerít arra, hogy egyedül misézzen, mely egyetlen és legnagyobb erőforrása lesz, amelyben a dicsőséges Egyház vele imádja az Urat.

Czapkó Mihály, káplán